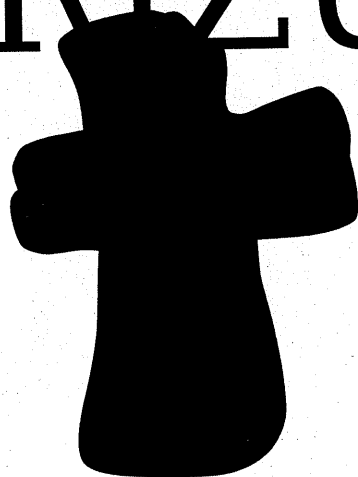

ZEMĚ
ŽULOVÝCH
KŘÍŽŮ

Antologie poezie z Jeseníků II.

Viktor Heeger

(28. 4. 1858 Zlaté Hory — 5. 8. 1935 Opava)

Otec Moriz Heeger byl knížearcibiskupským kontrolérem, později vrchním lesním v Javorníku, matka (původem z Frývaldova, dnes Jeseník) ovdověla, když měl syn necelých šest let, a přesídlila do Opavy. V. Heeger navštěvoval 3 třídy německé reálky v Opavě, 4 roky studoval na tamním německém učitelském ústavu. V r. 1876 maturoval, působil jako učitel ve Velkých Heralticích, v l. 1879—1892 jako učitel na obecné a měšťanské škole v Bruntále. Jako nadšený sportovec zavedl v polovině 80. let 19. stol. do Slezska lyžování, mnozí jeho žáci i lesníci v propagaci této aktivity pokračovali. Od r. 1885 byl vydavatelem periodika *Mährisch-schlesisches Jagdblatt* (později pod názvem *Illustriertes österreichisches Jagdblatt*). Pro nemoc hrtanu odešel do penze a přesídlil do Brna, kde se angažoval v německých nacionálních spolicích a v Deutsche Volkspartei. V r. 1897 byl zvolen poslancem do Říšské rady ve Vídni. V r. 1900 se vzdal mandátu a věnoval se práci ve spolicích na ochranu němectví v pomezích jazykových oblastech. V r. 1909 přesídlil do Opavy a v r. 1912 založil tradici lidového divadla na Rejvízu. Po smrti jeho druhé ženy v r. 1920 pobýval trvale v areálu lázni Jeseník (tehdy Gräfenberg) v domě zvaném Koppenhaus. Odtud posílal své publicistické příspěvky „Koppenbriefe“ do opavského deníku Deutsche Post (v pol. 30. let přejmenovaného na Neues Tagblatt). Přispíval nejen do domácích, ale také do zahraničních periodik. Poslední dvě léta před smrtí žil v Opavě. Na kopci Cvilín v Krnově mu byl po smrti postaven památník k památce jeho a dalších dvou německých umělců (zlikvidován po r. 1945).

Ve své době si V. Heeger získal mimořádnou popularitu mezi Němci v západním Slezsku a na severní Moravě, což bylo výsledkem jeho dokonalé znalosti mnoha obcí, zvyků jejich obyvatel, tradic a přírodního prostředí. Ve svých humorných příbězích, v nichž používal také nářečí, povyšoval zájmy prostého lidu do sféry zájmů německých politických představitelů. Publicistickou činností propagoval a upevňoval sudetské němectví v pohraničí. Jeho literární pojetí života a němectví lze charakterizovat jako druh přírodního romantismu, jenž místy vyúsťuje do mysticismu.

Vydal mj.: *Geschichte vom alten Heiman* (PP, Freudenthal, 1888); *Geschichten... II. Folge.* (PP, Brünn, 1895, 1921 vydáno souborně); *Der Kobersteiner* (PP, Brünn, 1908); *Köpernikel und Arnika* (PP, Freudenthal, 1909); *Schubert Schmied* (PP, Freudenthal, 1928); *Die Wunderkur* (D, Freudenthal, 1913); *Der Pfeifla-Schuster* (D, Freudenthal, 1914); *Hans Kudlich* (D, Freudenthal, 1914); *Schlesische Treue* (D, Troppau, 1916); *Das Kind* (D, Freudenthal, 1921); *Die Seminar-Lotterie* (D, Freudenthal, 1924).

Výbory z díla: *Viktor Heeger. Ein treuer Schlesier* (PP, BB, Troppau, 1936); *Koppenbriefe* (PP, Inning/Ammersee, 1960); *Grüße der Heimat* (PP, Inning/Ammersee, 1962).

Literatura: König, J. W.: *Viktor Heeger — Bibliographie* (1966); Týž: *Viktor Heeger — Leben und Werk* (1985); Týž: *Viktor Heeger — was aber bleibt.* In: *Alt Vater.* Kirchoim u. T., 1998, č. 5.

O SLAVNÉM SVĚCENÍ VE VŘESOVÉ STUDÁNCE

Čníš vysoko — pastva pro oči
pro všechny přátele přírody —
jsi radostí srdce pro každého,
kdo k tobě putuje po Boží stopě.
Z jemného zvonění tvého zvonku
snáš se blažená útěcha do údolí,
že v neznabožském čase
žijí zde láska a víra, vzdorující bouřím.
Ty prameni útěchy v němém bolu,
Ty prameni osvěžení v parnu pouště.
Ty zázračná studánko ve vřesovišti,
buď s Pánem Bohem!

Přeložil Zdeněk Janík